

[Erik Holst]

Vi modtager i miljøudvalget med stor glæde en lind strøm af pressemeddelelser fra miljøministeriet, og deri kan man læse mange interessante ting. Allerede i det tidlige forår udsendte miljøministeren en meddelelse om, at øsamfundet skal byde på jobmuligheder, og ministeren ville endog tage rundt på øerne for selv at se på, hvad der var mulighed for. Mit spørgsmål her i dag er så: hvad fik ministeren ud af det? Det er et halvt år siden, og jeg går ud fra, at ministeren har tænkt over noget siden.

Når man siger jobmuligheder, så tænker jeg, det er noget ganske konkret, for de mere vævende og de mere pæne talemåder, vi alle sammen kan tilslutte os her, hører ikke så meget hjemme i en folketingsaal, som de måske hører hjemme på det niveau, man bevæger sig på ude omkring i forsamlingshusene, når man har en generel debat. Her er vi konkrete folk, og vi arbejder med konkrete ting.

Jeg har også et spørgsmål til miljøministeren, der flere gange sagde, at landbrugserhvervet er et meget vigtigt erhverv, og at det vel nok er dér, der er den største mulighed for at holde folk på de små øer. Hvorledes er det med EFs bjergdirektiv? Har miljøministeren tænkt på, eller har regeringen tænkt på, at man skulle bringe det i anvendelse? Hvorledes er det med oprettelse af produktionsfællesskaber? Miljøministeren talte ikke meget om det bortset fra brede vendinger om, at det var ønskeligt, at der skete et eller andet. Skal der oprettes produktionsfællesskaber? Skal vi lave nogle undtagelser fra landbrugsloven? Der er jo tilsyneladende et bredt flertal for sådanne ting, navnlig efter at venstre også har tilsluttet sig disse mere almindelige, positive, konkrete ting.

Og hvorledes er det med energiforsyningen? Det er jo helt oplagt, at skal man have en industri og et håndværk på de små øer, ja, så skal man sikre, at man ikke betaler mere end den samme pris, som fastlandet betaler for energiforsyning. Her er mit spørgsmål meget enkelt: hvorledes er ministerens stilling til alternative energimuligheder for dette område, som vi kunne kalde det fjerde område, der ikke skal forsynes med gas og elektricitet fra fastlandet?

Og hvorledes er det med mulighederne for, at man undersøger de rekreative områder til en fritids- og en friluftaktivitet mere konkret?

Når denne linde strøm af pressemeddelelser for et halvt år siger, at man virkelig vil gøre noget, så kan jeg ikke forestille mig, at miljøministeren ikke har ganske konkrete forslag i ærmerne, som vi kan vente på. Kan vi ikke få dem i dag, så kan vi måske få én ting at vide: hvornår kommer det første konkrete forslag fra miljøministeren eller fra regeringen?

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Det var såmænd bemærkningen fra den tidligere miljøminister, hr. Erik Holst, der kaldte mig på talerstolen. Hr. Erik Holst efterlyste initiativer fra venstres side på området det nære samfund og spurgte: hvornår kommer venstre med initiativer på dette område? Sådant omtrent tror jeg den tidligere miljøminister sagde.

Nu er det selvfølgelig nogen tid siden, hr. Erik Holst sad i miljøministerstolen, og hukkelsen er måske ikke så god, som den burde være, men hvis hr. Erik Holst blader lidt tilbage i folketingets forhandlinger, lidt tilbage i de forslag, der er fremsat på miljølovsområdet, så vil han se, at der er taget en lang, lang stribe af initiativer – ganske vist mødt med stor modstand fra socialdemokratiets side, men efterhånden alligevel accepteret af det brede flertal i folketingssalen.

Jeg tror nok, at hr. Erik Holst husker forespørgselsdebatten om landsplanredegørelsen den 29. januar 1980, hvor socialdemokratiet jo var klar modstander af den holdning, der lå i ønsket om decentralisering.

Jeg tror også, at hr. Erik Holst husker de bestræbelser, vi har gjort os for at bevare de små skoler, hvor det jo endelig lykkedes at få et selvstyre eller få forældrenes medbestemmelse tilgodeset i væsentligt omfang.

Jeg tror også, hr. Erik Holst husker de diskussioner, vi har haft – ganske vist i hans forgængers, men også partifælles, tid – i miljøudvalget om bagatelgrænsen for hygiejnestandard i små butikker i landdistrikterne, hvor vi jo efterhånden fik et langt katalog, som vi bad ministeren ændre. Det lykkedes da heldigvis.

Det lykkedes heldigvis også – og det skal hr. Erik Holst have med – at få lempet noget i by- og landzonenloven, reglerne for møddinger osv. osv., men efter et stærkt pres, specielt